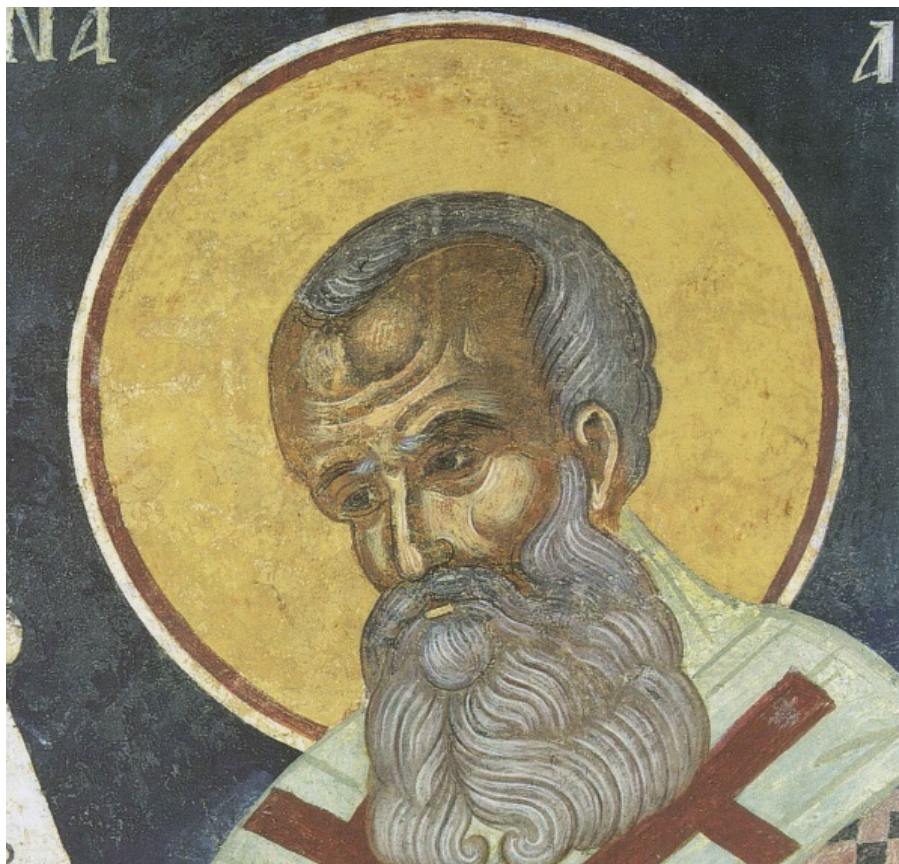

29 Οκτωβρίου 2019

Μέγας Αθανάσιος: Η ψυχή, σκέφτεται και φρονεί αθάνατα και αιώνια επειδή είναι αθάνατη!

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία / Απαύγασμα πατερικής Σοφίας](#)

Άγιος Αθανάσιος, ο Μέγας, Αρχιεπίσκοπος Αλεξανδρείας.

Πρέπει όμως να μάθουμε επιπλέον από τη διδασκαλία της Εκκλησίας ότι είναι και αθάνατη η ψυχή, για να ανατρέψουμε τη διδασκαλία των ειδωλολατρών.

Θα το μάθουμε αυτό συγκρίνοντας με τη γνώση που έχουμε για το σώμα και βρίσκοντας τη διαφορά που έχει μ' αυτήν η γνώση της ψυχής. Διότι, η λογική απέδειξε ότι η ψυχή διαφέρει από το σώμα και ότι το σώμα είναι θνητό από τη φύση του. Επομένως, η ψυχή, εφόσον δεν είναι ίδια με το σώμα, είναι αθάνατη.

Και πάλι, όπως αποδείξαμε, εφόσον η ψυχή κινεί το σώμα και δεν την οδηγεί κάποιος άλλος, είναι επόμενο η ψυχή να είναι αυτοκινούμενη· μάλιστα, μετά το θάνατο του σώματος, εξακολουθεί η ψυχή να ζει αφ' εαυτής. Διότι, δεν πεθαίνει η ψυχή· αλλά, μετά τον αποχωρισμό της από το σώμα, είναι αυτό που πεθαίνει.

Αν βέβαια και η ψυχή οδηγούνταν από το σώμα, θα ήταν επόμενο, μετά το θάνατο του οδηγού (σώματος), να πέθαινε κι αυτή. Αν όμως η ψυχή οδηγεί και το σώμα, τότε σίγουρα οδηγεί και τον εαυτό της. Και εφόσον αυτοκινείται, ζει υποχρεωτικά και μετά το θάνατο του σώματος. Διότι, η κίνηση της ψυχής ταυτίζεται με τη ζωή της· όπως ακριβώς λέμε και για το σώμα: ζει όταν κινείται και τότε επέρχεται ο θάνατός του, όταν σταματά την κίνηση.

Την αικίνηση της ψυχής τη διαπιστώνει κανείς και από το διάστημα που βρίσκεται

μέσα στο σώμα. Διότι, όταν είναι μέσα στο σώμα και συνδέεται μ' αυτό, δεν συστέλλεται ούτε μετριέται από το μέγεθος του σώματος· αντίθετα, πολλές φορές, ακόμη κι όταν το σώμα βρίσκεται ασθενικό στο κρεβάτι, έτοιμο να παραδοθεί στο θάνατο, παρ' όλ' αυτά αυτή, με τη δική της δύναμη, είναι ξάγρυπνη και ξεπερνά τη φύση του σώματος. Ενώ μένει η ψυχή στο σώμα, μοιάζει ν' αποδημεί· σκέφτεται και θεωρεί αυτά που ξεπερνούν τα γήϊνα. Πολλές φορές συναντά τους ασώματους αγίους και αγγέλους· τους βλέπει με την καθαρότητα του νου της.

Πως, λοιπόν, και πολύ περισσότερο δεν θα συμβεί όταν θα χωριστεί από το σώμα, σύμφωνα με τη βούληση του Θεού! Δεν θα έχει τότε πιο ξεκάθαρη τη γνώση της αθανασίας της; Αφού, όταν ήταν προσκολλημένη στο σώμα, ζούσε πιο πολύ τη ζωή έξω από το σώμα· πολύ περισσότερο, μετά το θάνατο του σώματος, θα ζήσει αυτή τη ζωή. Δεν θα πάψει να τη ζει, επειδή έτσι την έπλασε ο Θεός με τον Υιό και Λόγο του Κύριό μας Ιησού Χριστό. Επειδή λοιπόν είναι αθάνατη η ψυχή, σκέφτεται και φρονεί αθάνατα και αιώνια. Όπως συμβαίνει με το σώμα που είναι θνητό, και οι αισθήσεις του να βλέπουν τα θνητά, αντίστοιχα και η ψυχή, επειδή θεωρεί και σκέφτεται τα αθάνατα, είναι κι αυτή αθάνατη και αιώνια.

Διότι η έννοια και θεωρία της αθανασίας ποτέ δεν εγκαταλείπουν αλλά μένουν μέσα στην ψυχή· γίνονται σ' αυτήν μόνιμο αποτύπωμα ώστε να εξασφαλίζεται η αθανασία. Γι' αυτό και η ψυχή έχει την έφεση να θεωρεί το Θεό. Η ίδια γίνεται για τον εαυτό της οδηγός· παίρνει τη γνώση και τη κατανόηση του Θεού όχι από τον έξω κόσμο αλλά από τον εαυτό της. Λέμε λοιπόν, όπως το είπαμε και προηγουμένως, ότι όπως αρνήθηκαν το Θεό και λατρεύουν τα άψυχα, έτσι και πίστεψαν ότι δεν έχουν λογική ψυχή. Απ' αυτό κατηγορούνται ως παράφρονες και καταριθμούνται μεταξύ των α-λόγων. Είναι αξιολύπητοι και χρειάζονται καθοδήγηση, διότι ως άψυχοι λατρεύουν τα άψυχα.

Απόσπασμα από τον "Λόγο κατά ειδώλων" του Αγίου Αθανασίου Αρχιεπισκόπου Αλεξανδρείας. Μετάφραση Αρχιμανδρίτης π. Δωρόθεος Πάπαρης.